

Angliától Zidane-ig, avagy világbajnoki kisokos 21 tételben

Minden csoda három napig tart; az éjjel, mely soha nem érhet véget, mégiscsak véget ért – a 21. világbajnokságot is Magyarország nélkül rendezik. Hogy ott lehetünk a franciaországi kontinensviadalon két éve, a létszámbővítésnek és a szerencsének is volt köszönhető (nem elvitatva Bernd Storck és a játékosok érdemeit), de az eufóriát követően hamar visszacsöppentünk a valóságba, s korán nyilvánvalóvá vált, hogy a 2018-as világbajnokságnak megint csak távoli szemlélői lehetünk majd. Ez zsinórban a nyolcadik vb, amit Magyarország nélkül rendeznek, 1987-es születésüként elmondhatom, hogy még nem láttam hazánkat világbajnoki mérkőzésen. Hogy mikor lesz legközelebb valós esélyünk kijutni, megjósolhatatlan; inkább foglalkozunk azzal a 32 szerencsés nemzettel, mely pályára lép ezen a nyáron Oroszországban. Bízom abban, hogy ugyan nemzetünknek ezúttal sem szurkolhatunk, jó kedvcsinálónaként szolgál az az egyszerre történelmi és beharangozó írás a 21. világbajnokságról – stílszerűen az abcéé beütött segítségével híva – 21 címszóban.

A, mint Anglia

„El kell hinned, hogy nyerni fogsz, és én elhiszem, hogy meg fogjuk nyerni a világbajnokságot, az utolsó sípszóig, míg ki nem esünk!” – az angol válogatott meccsrekorder kapusától, Peter Shiltontól származik ez a sokatmondó idézet, s valami hasonló az ember érzése, amikor a futball őshazájának tartott Anglia világbajnoki esélyeire gondol. Minden világversenynek úgy mennie neki az angolok, hogy no, most végre tarolnak, de 1966 óta még a legjobb négybe sem kerültek be egyszer sem, sőt az egész vb-történelemben is csak egyszer sikerült nekik, amikor meg is nyerték a tornát (egy máig vitatott gólnak is köszönhetően az NSZK ellen). Ha csak a közelmúltá gondolunk, Angliának komoly esélyei lehettek volna az elmúlt tornákon, hiszen kevés válogatott rendelkezett Rio Ferdinand, John Terry, Ashley Cole, David Beckham, Frank Lampard, Steven Gerrard vagy Wayne Rooney szintű spílerekkel, de egyszer sem jött ki a lépés ennek a generációnak, valami mindig hiányzott az áttöréshez, s a legjobb nyolcnál tovább egyszer sem jutott Anglia. A mostani keret sokkal gyengébbnek tűnik az elmúlt évekéhez képest, talán Harry Kane az egyetlen világklasszis a csapatban (a Tottenham kétszeres gólkirály csatára 30

góllal fejezte be a bajnoki szezont, s Oroszországban is el „kane” néhány gól tőle...), de meglehetően az esélytelenek nyugalmával induló Anglia végül meglepetést szerez a seregszemlén! Hiszen a csoportküzdelmek során csak a belgák jelenthetnek komoly veszélyt Gareth Southgate fiaira, a tizenhat között pedig a Lengyelország–Szenegál–Kolumbia–Japán-négyes közül kapnak majd ellenfelet, innen pedig még tovább lehet jutni. Persze Kane-t klubtársa, Dele Alli és a Manchester Cityvel rekordokat halmozó Raheem Sterling szolgálja majd ki, a védelemben szintén a bajnokcsapatban sziporkázó John Stones és Kyle Walker irányít, s szerepet kaphat a Liverpoollal BL-döntőt játszó Jordan Henderson, s a Manchester United két fiatalja, Marcus Rashford és Jesse Lingard is. Sokan elfogadnánk bármikor egy ilyen „gyenge” keretet Magyarországon, szóval ne tesszük a „háromoroszlánosokat”!

B, mint Brazília

Az ötszörös világbajnok minden tornának abszolút esélyesként vág neki, ehhez képest 2002 óta nem nyerték meg a trófeát, s bár legutóbb, négy éve hazai pályán legalább elődöntőbe jutottak, abban nem volt sok köszönet. A németek nem egy hétre jöttek (mivel megnyerték a vb-t), de 7–1-gyel mentek, majd a brazilokkal a hollandok is feltörölték a pályát a bronzmeccsen: 3–0 azoknak a hollandoknak, akik most távoli szemlélői lesznek az eseményeknek. Ilyen összeomlás idén aligha várható a Seleccionálól, már csak azért sem, mert nem csak a támadósora félelmetes: a kapusposzton az AS Romában sziporkázó Allison, illetve a Manchester City egyik új üdvöskéje, Éderson terem versenyhelyezetet, a védelemben pedig a Real Madrid örökifjúja, Marcelo, a PSG védelmének oszlopai, Thiago Silva és Marquinhos, valamint az Atletico Madridból Filipe Luis is utazik. Ám az igazi sztárkavalkád közepén kezdődik, aztán a támadósorban folytatódik: Casemiro (Real Madrid), Coutinho (Barcelona), Fernandinho (Manchester City), Paulinho (Barcelona), Gabriel Jesus (Manchester City), Douglas Costa (Juventus), Firmino (Liverpool), Neymar (PSG)... Pechje van a szövetségi ka-

pitányak, Tite-nek, hogy egyszerre csak tizenegy embert küldhet a pályára – ez a brazil válogatott idén bombaerős lesz!

C, mint címvédők

A németek, ha a címvédés szándékával utaznak Oroszországba, jobb, ha nagyon ki sem pakolnak a böröndjeikből, eddig ugyanis mindössze kétszer sikerült címet védenie az aktuális világbajnoknak, és az sem ma volt. Az olaszok 1934-ben és négy évvel később is nyertek (másodsor Magyarországot két vállra fektetve a fináleban), s a brazilok 1958 után 1962-ben is diadalmaskodtak (a harmadszori címvédést Magyarország akadályozta meg, mely a csoportkörben 3–1-re verte a dél-amerikai együttest 1966-ban). A Nationalelf győzelmének jogosságához nem férhetett kétség négy éve: győzelemre született az a garnitúra, s a hűzőemberek közül igazából csak Philipp Lahm, Bastian Schweinsteiger, Lukas Podolski és Miroslav Klose vonult vissza, igaz, ők nem kicsit töltöttek be fontos szerepet az együttes életében... Boateng, Hummels, Khedira, Kroos, Özil és Müller azóta négy évvel rutinosabb (de nem öregebb!) lett, s talán végre a világ biztosan legpechesebb futballistája, Marco Reus sem sérül meg néhány nappal a torna előtt... Intő jel lehet a németek számára ugyanakkor, hogy a legutóbbi négy világbajnokságból három már a csoportkörből sem jutott tovább az aktuális címvédő: 2002-ben Franciaország, 2010-ben Olaszország, négy éve pedig Spanyolország mehetett haza három mérkőzés után. Földindulással érne fel, ha ez a sors várna a németekre, de nem csak a könnyű csoportbeosztás (Svédország, Mexikó és Dél-Korea lesznek az ellenfelek) mondatja velem, hogy a Nationalelf idén is komoly éremesélyes.

D, mint De Bruyne

A belga válogatott a 2016-os EB-re is titkos esélyesként érkezett, aztán lecsapott a walesi bárd, s már a nyolc között véget ért a flamand kaland. Ám Oroszországban már villantania kell valamit a nagy belga generációnak, mert világbajnokságot nem rendeznek minden évben, s a csapat gerince most van a legjobb futballistakörben. A kapuban a Chelsea portáján repkedő Thibaut Courtois áll, az ellenfelek védelmét Romelu Lukaku riogatja, a középpályára pedig nincsenek szavak: Eden Hazard (Chelsea), Dries Mertens (Napoli) és Kevin De Bruyne (Manchester City) is a krémhez tartozik, a világ szűk elitjéhez, ami a középpályásokat illeti. Közülük De Bruyne

tudhatja maga mögött a legjobb szezont, az ő formájától sok függhet majd: megmaradni az örök ígéret szintjén, vagy bejutni a legjobb négy közé. Szerintem ez utóbbi lenne a kisebb meglepetés...

E, mint esélyek

Attól szép játék a futball, hogy bármi megtörténhet, így akár ezen a vb-n is lehet majd meglepetés (ki gondolta két éve, mikor a portugálok ellenünk is bukdácsolva jutottak csak tovább a csoportból, hogy végül megnyerik a tornát?).

de a papírforma szerint ez a hat csapat számít a legesélyesebbnek: Spanyolország, Franciaország, Argentína, Brazília, Németország és Belgium. Ha nagyon szeretnénk bővíteni a kört, esetleg a portugálokat és az angolokat sorolhatjuk még az esélyesek közé. Mivel irányított sorsolás volt, azaz a további párharcokat is kikövetkeztethetjük (ha megfelelkezünk az előbb említett tényről, miszerint a futballban bármi megtörténhet), én a játék kedvéért elgondolkodtam azon, hogy a csoportküzdelmek után hogyan folytatódhat a torna. A legjobb tizenhat között francia-argentin, Uruguay–Portugália, Spanyolor-

szág–Egyiptom, horvát–dán, Brazília–Mexikó, belga–lengyel, Kolumbia–Anglia és Németország–Svájc meccseket rendezhetnek majd. A papírforma szerint a negyeddöntőben már csak rangadókat látunk: Portugália–Franciaország, Brazília–Belgium, Németország–Anglia és Spanyolország–Horvátország. Ezek után az elődöntőben létrejöhet a brazil–francia és a német–spanyol meccs, a fináleban pedig... No de ennyire ne szaladjunk előre!

F, mint Franciaország

Bizony, a franciák is esélyesei lehetnek a világbajnokságnak, különösen, ha legalább a két évvel ezelőtti formájukat hozzák! Akkor hazai pályán, a portugálok ellen esélyesként elbukták a döntőt, de mint sok más válogatottól, róluk is elmondhatjuk, hogy tapasztaltabbak, rutinosabbak lettek. Európa egyik legkiegyensúlyozottabb kapuvédője, a Tottenham hátlóját őrző Hugo Lloris véd náluk, míg a befejezésekért a fél Európa által körbeudvarolt, de az Atletico Madrid mellett az átigazolási tilalom idejére hűségesként fogadó Antoine Griezmann felel, középen a világrekordot jelentő összegért a Manchester Unitedbe igazoló, kissé talán túlértékelt Paul Pogba irányít, a védelemben pedig Raphael Varane a főnök. Minden poszton világklasszisokkal van tele a francia válogatott, megérett ez a csapat arra, hogy 2006 után újra világbajnoki döntőt vívjon... A bőség zavarát jelzi, hogy a két évvel ezelőtti EB-hős, Dimitri Payet nincs a keretben, s kimaradt Lacazette (Arsenal), Martial (Manchester United) és Coman (Bayern München) is.

G, mint gólkirály

Két ízben adta Magyarország a vb gólkirályát: 1954-ben Kocsis Sándor 11 gólt rámolt be az ellenfeleknek, míg 1962-ben Albert Flórián ötödmagával 4 gólt szerzett (ennél kevesebb gól soha nem volt elég a gólkirályi címhez). Az első mesterlövész, Guillermo Stabile meglehetősen stabilan termelt: nyolcszor csengett 1930-ban. Még jobban szórta a gólokat például 1966-ban Eusebio (Portugália, 9 gól), 1970-ben Gerd Müller (Németország, 10 gól), de például 1978-ban Mario Kempesnek (Argentína), 1982-ben Paolo Rossinak (Olaszország), 1986-ban Gary Linekernek (Anglia), 1998-ban Davor Sukernek (Horvátország) és legutóbb, 2014-ben James Rodrígueznek (Kolumbia) elég volt 6 gól, míg Miroslav Klose 5 góllal koronázta meg 2006-ban. A brazil Ronaldo 2002-es 8 gólja óta senki nem lőtt egy világbajnokságon 6-nál több gólt... S hogy kikből kerülhet

ki idén a mesterlövész? A többség Ronaldo, Messi, Neymar, Kane, Lewandowski, Szalah, Griezmann nevét válaszolja a kérdésre, s nem is alaptalanul. De semmi nem utalt négy éve sem James Rodriguez győzelmére (aki ráadásul nem is csatárként végzett az élen), szóval miért ne nyerhetne Oroszországban egy Iago Aspas (Spanyolország), egy Jamie Vardy (Anglia) vagy egy Gabriel Jesus (Brazília)?

H, mint hungarikum

Nemzetközi viszonylatban is mindenki egyetért abban, hogy Hollandia mellett Magyarországnak a legjobb olyan nemzet, mely nem nyert soha világbajnokságot, pedig kétszer is milyen közel állt hozzá... 1938-ban Olaszország gyűrt le minket a döntőben (2-4), 1954-ben pedig máig érthetetlen módon az NSZK, melyet néhány nappal korábban még 8-3-ra intéztünk el a csoportküzdelmek során...

Összesen kilenc világbajnokságon szerepeltünk, az utolsó három alkalommal a csoportban ragadtunk, de előtte, 1962-ben és 1966-ban még összejött a negyeddöntő. Összesen 32 meccsen 15 győzelem, 14 vereség és 3 döntetlen a mérlegünk, ehhez mérten a gólarány, főleg az Aranycsapat termékenységének köszönhetően igen imponáló: 87 rúgott és 57 kapott gól. Bár azok más idők voltak, a futballt is másképpen játszották, szinte minden válogatott gólképes volt hátul is, nem véletlenül nyugtatgatta Puskás a kapus Grosics Gyulát: „Rá se ránts, Gyula, mi mindig rúgunk eggyel többet, mint amennyit te belepkézél!” Kár keseregni azon, mi lett volna, ha legalább az egyik döntőt megnyerjük, attól lehet, ugyanott tartana a futballunk. Mégis, világbajnok nemzet lehetnénk...

I, mint izgalom

Sokszor az az ember érzése, hogy a létszám-bővítésekkel mindig csak hígul a mezőny, és ennek tudhatók be a nagyarányú győzelmek. Lehet benne igazság, de azért nem minden világversenyen fut neki egy válogatott a „pofonfának”. 2002-ben Németország 8-0-ra verte Szaúd-Arábiát, 2010-ben Portugália 7-0-ra Észak-Koreát, de ne felejtkezzünk el a négy évvel ezelőtti német-brazil 7-1-ről sem; az elmúlt négy világbajnokságon ezen a három meccsen mutatkozott csupán kirívóan nagy különbség a csapatok között. Ám hogy garantálható az izgalom, legalább a csoportkör után, leszűrhető a finálék eredményeiből: az eddigi húsz döntőből csak kilencet nyertek meg egynél több góllal, s ebből kettőnél a hosszabbításban alakult ki a nagyobb különbség. Legutóbb 1998-ban,

a francia-brazil (3-0) döntő volt elég egyoldalú; a legutóbbi két finálé hosszabbításban, az azt megelőző tizenegyesekkel dőlt el, szóval nem fog unalomba fulladni a végjáték – csak azt nem értem, július 15-én miért délután öt óraker lesz a döntő...

K, mint kimaradók

Valaki sérülés, valaki a kapitány döntése értelmében nem utazik Oroszországba, mindenestre sokan vannak, akiknek talán helyük lehetne a válogatottban, mégsem képviselhetik hazájukat a világbajnokságon.

A spanyol válogatott kapujában ugyan már megtörtént az őrsváltás, David De Gea az első számú kapus, de a válogatottsági rekorder Iker Casillas idén bajnok lett a Portóval, jó formában véd, simán utazhatna a vb-re! A hiszánoknál Alvaro Morata a másik nagy hiányzó, de neki nem volt kiugró szezonja a Chelsea-ben, lesz, aki pótolja... A braziloknál Dani Alves, a franciáknál Laurent Koscielny esett ki a védelemből sérülés miatt, míg a legnagyobb meglepetés számomra az AS Roma belgájának, Nadja Nainggolannak, illetve az előző vb-t cserejátékosként eldöntő Mario

Götzének a mellőzése. Az argentinoknál a túl bőséges csatárválaszték miatt nem jutott hely az olasz bajnokság gólkirályának, Mauro Icardinak, míg a mexikói Rafa Marquez már lassan negyvenéves, de még mindig aktív, s amennyiben bekerült volna a válogatottba, ez lett volna az ötödik világbajnoksága! A franciáknál Benzema mellőzése korábbi botrányai (és megkérdőjelezhető játéktudása) miatt várható volt, Dimitri Payet viszont nagyszerű formában futballozott idén a Marseille-ben, de megsérült az Európa Liga döntőben, talán ez az oka, hogy lemarad a vb-ről. Elég ütőképes a kimaradókból összeállított álomcsapat, de még innen is vannak kimaradók: az angol Joe Hart és Jack Wilshire, a francia Lacazette és Martial, a német Sandro Wagner vagy a spanyol Marcos Alonso szintén joggal reménykedhetett a meghívóban. Nézzük a kimaradókból összeállított DREAM TEAM-et:

Iker Casillas (Spanyolország) – Daniel Alves (Brazília), Rafa Marquez (Mexikó), Laurent Koscielny (Franciaország) – Nani (Portugália), Nadja Nainggolan (Belgium), Mario Götze (Németország), Dimitri Payet (Franciaország) – Alvaro Morata (Spanyolország), Karim Benzema (Franciaország), Mauro Icardi (Argentína).

L, mint lúzerek

Minden világeseményen vannak neves hiányzók, akikre fájó szívvel (vagy éppen kaján vigyorral, vérmérséklettől és szimpátiától függően...) gondolunk, hogy nem lesznek ott az adott világeseményen. A legutóbbi két világbajnokságon érmet szerző Hollandia bukása azért sem volt eget rengető szenzáció, mert már a 2016-os EB-re sem kvalifikálták magukat, a narancsmezések alighanem abszolút új csapat építésébe kezhetnek, amely már nem Van Persie, Sneijder és Robben köré fog épülni... A négyszeres világbajnok Olaszország bukása annál váratlanabb volt; ők a svédek elleni pótselejtezőt nézték be, de nagyon csúnyán. 1958 után hagy ki világbajnokságot újra a Squadra Azzurra, s azok után, hogy tizenkét éve még nyerték a tornát, s hat éve is még Európa-bajnoki döntőt vívtak, megmagyarázhatatlanul nagy blama ez Csizmaországnak. Wales számára a két évvel ezelőtti EB-szereplés fényében csalódás talán, hogy a vb-re nem jutottak ki, de ez elvárás semmiképpen nem lehetett velük szemben. Csak hát egy Gareth Bale-t vagy egy Aaron Ramseyt szerintem sokan szívesen néztünk volna idén nyáron is... Szegény Chile meg hiába nyerte meg a két legutóbbi Copa Américát, a dél-amerikai selejtezőzóna erőssége miatt Alexis Sanchesszel és Arturo Vidallal sem találkozunk majd Oroszországban. Egyébként a

dél-amerikai bajnok mellett lemarad a vb-ról a CONCACAF zónagyőztese (Egyesült Államok), az afrikai bajnok (Kamerun) és Óceánia bajnoka (Új-Zéland) is. De a lényeg, hogy Marokkó és Irán ott vannak!!! S íme, egy DREAM TEAM azokból is, akiknek a válogatottja elbukta a kvalifikációt (elég veretes ez a névsor is...):

Gianluigi Buffon (Olaszország) – Virgil van Dijk (Hollandia), Giorgio Chiellini (Olaszország), Leonardo Bonucci (Olaszország) – Arjen Robben (Hollandia), Jevhen Konopljanka (Ukrajna), Marek Hamsik (Szlovákia), Arturo Vidal (Chile), Gareth Bale (Wales) – Alexis Sanchez (Chile), Edin Dzeko (Bosznia-Hercegovina).

M, mint Messi

A futballtörténelem egyik legnagyobb olyan alakja, akinek nincs még világbajnoki címe. Sőt, a válogatottal a 2008-as olimpiai győzelmen kívül még semmilyen eredménye nincs. Kétségtelen, hogy az ötszörös aranylabdás argentin minden idők egyik legjobb labdarúgója (bármennyire nagy Real Madrid-fanatikus vagyok, ezt én is belátom), de amíg hazáját képviselve nem nyer valami rangos trófeát, nem lesz belőle igazi legenda. Többek között Pelének, Maradonának, Beckenbauernek és Zidane-nak sikerült azzá válnia, de még Cristiano Ronaldónak is azzal, hogy 2016-ban Európa-bajnok lett Portugáliával. Messi négy éve elbukta a vb-döntőt, s a Copa Américán is szerzett már két ezüstérmet – két évvel ezelőtt kissé elhamarkodott módon a válogatottságot is lemondta, de aztán pár hét múlva meggondolta magát, és a sorsdöntő, Ecuador elleni csoportmeccsen az ő mesterhármának köszönhetően kvalifikálták magukat az argentinok Oroszországba. Ha a támadó négyesből indulunk ki (Messi mellett Higuain, Aguero és Dybala is bevetésre vár), az egyik legnagyobb esélyes, ám a többi poszton azért sebezhető az Albiceleste. Ha a szövetségi kapitány személyéből indulunk ki – aki Jorge Sampaoli, és két éve még chilei kapitányként fricskázta meg Messiéket a Copa América fináléjában –, szintén jó esélyeik lehetnek. Ha meg a spanyolok elleni tavaszi felkészülési meccsből, amelyen Messi ugyan nem játszott, de 1–6 lett a vége... Nos, akkor lehetséges, hogy Messi világbajnoki cím nélkül fog visszavonulni – fiatalabb ugyanis nem lesz, s négy év múlva már harmincöt gyertyát fújhat el a tortájáról...

O, mint Oroszország

Mint házigazdának, érdekes lehet Oroszországnak a szereplése a világbajnokságon. Az eddigi húsz világbajnokságból hatot a rendező ország nyert meg, nos, azt hiszem, nem vállalok nagy kockázatot azzal, ha kijelentem, hogy nem idén fog ez a létszám hétre gyarapodni (és nem is négy év múlva, Katarban...). Az első két világbajnokságon, Uruguayban és Olaszországban is a házigazda nyert, aztán 1966-ban Anglia, 1974-ben az NSZK, 1978-ban Argentína, végül 1998-ban Franciaország is rendezőként ért a világ tetejére. További öt alkalommal állhatott még a dobogóra a házigazda; a brazilokat 1950-ben a Maracanában verte meg Uruguay a döntőben, a négy évvel ezelőtti fiasco mellett (1–7 a németek ellen) ez a legnagyobb szégyen a szambafutball történetében. S ha már Uruguay: az oroszok

FIFA WORLD CUP RUSSIA 2018

egyik ellenfele lesz, rajtuk kívül még Egyiptom és a nyitómeccsen Szaúd-Arábia vár a Szbornajára: a 2010-es dél-afrikai vb után másodszer fordulhat elő, hogy a házigazda a csoportkört sem éli túl!

P, mint Portugália

Érdekes, de az aktuális Európa-bajnok nem tartozik a legesélyesebb csapatok közé. Valljuk be, két évvel ezelőtt szerencséjük is volt az EB döntő meccsén, s bár van egy Cristiano Ronaldójuk, egy fecske egy ilyen hosszú küzdelemsorozat során nem csinál nyarat. Négy éve a Neuer–Hummels–Özil–Kroos–Müller-tengely kellett a német vb-aranyhoz, nyolc éve Iker Casillas és David Villa, valamint a Xavi–Iniesta páros szerialitása kellett a sikerhez, 2006-ban Buffon, Cannavaro, Zambrotta, Pirlo, 2002-ben Ronaldo, Rivaldo, Roberto Carlos és a szárnyait már akkor bontogató Ronaldinho voltak a siker zálogai. Nos, Cristiano Ronaldón kívül ilyen kaliberű játékosai nincsenek Portugáliának, de ha a Manchester Cityvel szenzációs szezon záró Bernardo Silva, az AC Milanban nem túl fényesen szereplő, de a válogatottban pazar statisztikákkal rendelkező André Silva, a középpálya motorja, Joao Moutinho vagy az EB egyik felfedezettje, Raphael Guerreiro megembereli magát, a negyeddöntő talán meglehet!

R, mint rekordok

Ha minden rekordot összegyűjtenénk, egy külön Szemlélet magazin kevés lenne, így csak néhány érdekesebbet szedtem össze! Brazília az egyetlen nemzet, mely az összes világbajnokságon részt vett, s mivel ötöt meg is nyert, megállapíthatjuk, hogy átlagban minden negyedik világbajnokságot megnyeri (persze, ha ez így lett volna a gyakorlatban is, akkor Pelé nem lehetne háromszoros győztes, vagy több mint negyvenéves játékos-pályafutással kellett volna rendelkeznie). A világbajnokságok történetének abszolút gólkordere Miroslav Klose, aki négy torna alatt hozott össze 16 gólt (2014-ben adta át a múltnak a brazil Ronaldo és a német Gerd Müller 14 gólos rekordját), s egy világbajnokságon a francia Just Fontaine talált a legtöbbször a kapuba, tizenháromszor, még 1958-ban. A leggyorsabb gól a dallamos nevű török Hakan Sükrü nevéhez fűződik, aki a Dél-Korea elleni bronzmeccsen 2002-ben már a kezdés után tizenegy másodperccel megzörgette a hálót. Magyarország több rekordot is tart: 1982-ben 10–1-re vertük

Salvadort, 1954-ben 27 gólt szereztünk a tornán, mérkőzésenként 5,4-szer találtak be az ellenfelek kapujába Puskásék. Kár, hogy az aranyéremhez ez is kevés volt...

S, mint Spanyolország

Négy éve nagyon csúnyán leszerepelt címverdőként a spanyol armada, ki is cserélődött azóta nagyjából a keret harmada... De szöviccek nélkül is meg tudom indokolni, miért száll harcba újra esélyesként Spanyolország. De Gea, Sergio Ramos, Jordi Alba, Azpilicueta, Isco, Koke, Thiago Alcantara, Iniesta, David Silva, Asensio, Iago Aspas... – A Real Madrid, a Barcelona és az Atletico Madrid sztárjaival van tele ez a spanyol együttes (kiegészülve néhány Angliában vagy Németországban légiósodó kulcsemberral), márpedig a nemzetközi klubfutballt idén is a spanyolok uralták! Talán nincs annyi klasszis a spanyol keretben, mint a vb- és EB-győzelmek idején, de igen egységes társaságnak tűnnek, jó lesz, ha figyelünk rájuk!

Sz, mint Szalah

Ami Portugáliának Ronaldo, Lengyelországnak Lewandowski, az Egyiptomnak Mohamed Szalah, vagyis a kulcsjátékos, aki nélkül bajos lehet még a csoportból való továbbjutás is! Szalah valami egészen félelmetes szezont futott a Liverpoolban: 32 góllal lett a Premier League gólkirálya, ráadásul a Bajnokok Ligája döntőjéig vezető úton is berámolt 10 gólt. Egyiptom eddig kétszer szerepelt a világbajnokságon, legutóbb 1990-ben – ha Szalah tartja kiváló klubformáját, s esetleg magával tud húzni néhány csapattársat is, lehet, hettekig csak fényképről látják a piramisokat...

T, mint történelem

Az első világbajnokságot 1930-ban rendezte Uruguay (meg is nyerte), s csak 1938–50 között nem rendezték meg a tornát a II. világháború miatt. Az első tornára még meghívásos alapon lehetett eljutni, az a vb tizenhárom válogatott részvételével zajlott! Az eddigi húsz világbajnokságból kilencet dél-amerikai ország nyert (Brazília ötször, Argentína és Uruguay kétszer), tizenegyet európai (Németország és Olaszország négyszer, Franciaország, Anglia és Spanyolország egyszer diadalmaskodott). A németek rendelkeznek a legtöbb világbajnoki éremmel, a négy arany mellett ugyanennyi ezüst- és bronzérmük van – legutóbb 1998-ban zártak érem nélkül.

Ú, mint újonc

A harminckettes mezőnyben két újonccal találkozhatunk. Izland kijutása kevésbé meglepő annak, aki figyelemmel követte a 2016-os EB-t; nos, nekünk is meggyűlt velük a bajunk (1–1), hát még mit mondjanak az angolok, akik ki is estek ellenük a nyolcaddöntőben (1–2). A háromszázötvenezres lélekszámával minden idők „leglakatlanabb” vb-szereplőjének az argentin–horvát kettős mellett bizonyára nem lesz könnyű élete, de hogy nem fogják könnyen adni a bőrüket, arra Messi összes Aranylabdáját fel merném tenni... A másik újonc Panama,

melynek célja a belgák és angolok ellen a tisztes helytállás lehet, ám Tunézia kárára akár a pontszerzés is összejöhet.

V, mint videobíró

A világbajnokságok történetében idén először videotechnológiát használnak, amelynek segítségével a játékvezetők azonnal vissza tudják nézni a kétes szituációkat. Várhatóan többet fog ezért állni a játék, de biztos, hogy megéri alkalmazni, mert az elmúlt tornákon rendre voltak olyan sorsdöntő hibák, melyek a rendszer működésével elkerülhetők lettek volna. Az

1966-os vb-döntőt Anglia 4–2-re megnyerte az NSZK ellen, de a hosszabbításban az egyébként mesterhármásig jutó Geoff Hurst lövése nyomán nem haladt át teljes terjedelmével a labda a gólvonalon – a felső lécről kifelé jött a börgolyó, mégis ezzel lett 3–2. Kerekén húsz évvel később, ahogy mondani szokták, „visszanyalt a fagy”: Diego Maradona nemcsak káprázatos szőlőgőljával kezeskedett arról, hogy az argentinok jussanak tovább a fináléba; szabad szemmel nehezen észrevehető módon, de egyértelműen kézzel juttatta a kapuba a labdát az angolok ellen. A 2002-es vb koreai csalásinváziójában lehet, hogy a videobírók sem segítettek volna, szinte hihetetlen, ahogy az olasz és a spanyol válogatottat kiejtették erről a világbajnokságról... (A későbbi EB-győztes spanyol szövetségi kapitány, Luis Aragonés egyszer ezt nyilatkozta: „a dél-koreaiak az első perctől rohannak, mint az ördögök, és mivel mindenki ugyanúgy néz ki, a

szünetben még a teljes csapatot is lecserélhetik, úgysem veszi észre senki.” Nos, talán nem ilyen körülmények között jutott elődöntőbe az ázsiai ország, de így is minden idők legnagyobb vb-csalásának lehetünk szemtanúi... Végül a 2010-es vb német–angol meccsén is született egy téves ítélet: Frank Lampard lövése után áthaladt a labda a gólvonalon, ám a spori nem így látta. 0–2 után, ha megadják, még visszajöhetnek volna a meccsbe a britek, a vége 0–4 lett...

A videobíró használata biztos, hogy meg fogja változtatni valamennyire a labdarúgást, s bízni lehet abban, hogy ez mégiscsak egy játék, egy sport, melyben ugyan benne van a hibafaktor és az emberi tévedés lehetősége, de a hatalmas tét és a futball üzletté válása, a rengeteg pénz miatt nem lehet egy kézzelgintéssel elintézni a fatális játékvezetői hibákat. Szóval szerintem van értelme kipróbálni!

Z, mint Zidane

Egy fej, de három fejes, mely meghatározó az elmúlt húsz év vb-döntőiben: 1998-ban két gyönyörű fejjel mattolta Braziliát, tulajdonképpen a Real Madrid jelenlegi sikeredzőjének köszönhető a francia futballtörténelem eddigi egyetlen világbajnoki aranya! Aztán a 2006-os vb-n is nagyot játszott, mégis dicstelenül lépett le a futball nagyszínpadáról: a finálé hosszabbításában begözölt, s az öt provokáló Materazzit mellbe fejelte. Megindító és hátborzongató volt, ahogy minden idők egyik legnagyobb közép pályása pályafutása utolsó mozzanataként, kiállítását követően, leszegett fejjel elsétált a trófea mellett... Csak remélhetjük, hogy az idei mundialon senki nem veszti így el a fejét...

AKROPOLISZ 2018 SZABADTÉRI SZÍNPAD

Miskolctapolca, Görömbölyi út 23.

JÚNIUS - JÚLIUS

JÓKAI-MÁSIK-MEDVECZKY-VIZELI

A KŐSZÍVŰ EMBER FIAI

TÖRTÉNELMI MUSICAL

2018. június 11. (hétfő)
17.00 óra

(esőnap: 2018. június 12.)

MAGNIER

OSCAR

VÍGJÁTÉK

2018. június 23. (szombat)
20.00 óra

(esőnap: 2018. június 24.)

VAJDA - FÁBRI

ANCONAI SZERELMEK 2.

ZENÉS KOMÉDIA

2018. június 29. (péntek)
20.00 óra

(esőnap: 2018. július 2.)

SZIKORA RÓBERT

MACSKAFOGÓ

CSALÁDI MUSICAL

2018. július 7. (szombat)
20.00 óra

(esőnap: 2018. július 9.)

CSUKÁS-BERGENDY

SÜSÜ, A SÁRKÁNY KALANDJAI

ZENÉS MESEJÁTÉK

2018. július 14. (szombat)
16.30 óra

(esőnap: 2018. július 15.)

FENYŐ - TASNÁDI - NOVAI

MADE IN HUNGÁRIA

MUSICAL

2018. július 14. (szombat)
20.00 óra

(esőnap: 2018. július 16.)

MEDVECZKY-VIZELI

MÁTYÁS KIRÁLY

ZENÉS MESEJÁTÉK

2018. július 21. (szombat)
16.30 óra

(esőnap: 2018. július 23.)

facebook.com/akropoliszszinpad

www.akropolisz.hu

